

Hrvatska banka za obnovu i razvitak

Sektor pravnih poslova, nabave i potpora
Direkcija pravnih poslova
Odjel domaćih pravnih poslova

Zagreb, 16.03.2021. godine

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
putem
TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU
Sukošćanska 6
21000 Split

Posl.br.: St-250/2020

**Podnositelj
prijedloga:**

HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb,
Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390, zastupana po punomoćniku po
zaposlenju Domagoju Mikašku

Dužnik:

GARO d.o.o., Stobreč, Mornarska 25, OIB: 71394717168

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

U 4 primjerka

Dana 04. veljače 2021. godine Visoki trgovački sud Republike Hrvatske sud donio je Rješenje, posl.br. PŽ-384/2021-2, kojim se odbija žalba vjerovnika Hrvatska banka za obnovu i razvitak, Zagreb, Strossmayerov trg 9 kao neosnovana te se potvrđuje rješenje prvostupanjskog Trgovačkog suda u Splitu, posl. br: St-250/2020-24 od 17. prosinca 2020. u točki I. pod rednim brojem 29. u dijelu u kojem je utvrđena tražbina HBOR-a kao vjerovnika u iznosu od 962.878,87 kn

Protiv navedenoga drugostupanjskog rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske podnositelj prijedloga, vjerovnik Hrvatska banka za obnovu i razvitak (dalje u tekstu: HBOR), sukladno odredbi čl. 19. st. 8. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, dalje u tekstu: SZ), a temeljem odredbe čl. 385. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP), podnosi prijedlog za dopuštenje revizije iz razloga što postoji pravno pitanje koje je važno za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni odnosno za razvoj prava kroz praksu.

Obrazloženje

Podnositelj prijedloga postavlja sljedeće pravno pitanje za koje smatra da je važno za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, odnosno za razvoj prava kroz praksu:

- Može li se u predstečajnom postupku utvrđivati tražbina razlučnog vjerovnika koji se, u obrascu za prijavu, nije odrekao prava na odvojeno namirenje i ne pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe restrukturiranja?

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj: St-250/2020-7 od 3. rujna 2020., otvoren je predstečajni postupak nad dužnikom GARO d.o.o., OIB: 71394717168, Stobreč, Mornarska 25. Točkom IV. predmetnog rješenja razlučni vjerovnici su bili dužni nadležnu jedinicu Financijske agencije u roku za prijavu tražbine iz točke III. obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje. Točkom VI. predmetnog Rješenja razlučni vjerovnici dužni su u obavijesti dati izjavu o pristanku ili uskrati pristanka odgode namirenja iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja.

Dokaz: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. St-250/2020-7 od 3. rujna 2020. (u spisu)

Temeljem navedenog rješenja kojim je otvoren predstečajni postupak nad dužnikom GARO d.o.o. podnositelj prijedloga je, kao razlučni vjerovnik, 29. rujna 2020. ispunio obrazac 3. te je dostavio isti nadležnoj Financijskoj agenciji RC Split. U istome je razlučni vjerovnik prijavio svoje potraživanje prema predstečajnom dužniku u iznosu od 962.878,87 kuna te je vrlo jasno u predmetnom obrascu naznačio kako se ne odriče prava na odvojeno namirenje i kako ne pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja.

Dokaz: Prijava tražbine HBOR-a od 29. rujna 2020. (u spisu)

Prvostupanjski sud je, unatoč jasnom očitovanju podnositelja prijedloga HBOR-a iskazanog u obrascu za prijavu, u Rješenju, posl. br. St-250/2020-24 od 17. prosinca 2020., u točki I. utvrdio tražbinu HBOR-a pod rednim brojem 29. U obrazloženju predmetnog Rješenja je prvostupanjski sud utvrdio kako cit:

„pregledom prijave tražbine vjerovnika Hrvatske banke za obnovu i razvitak zaprimljene kod FINA-e 6. listopada 2020., utvrdio da je taj vjerovnik podnio i prijavu na iznos od 962.878,87 kn te ujedno dostavio i obavijest da je ta tražbina osigurana razlučnim pravom; u tom smislu, ovaj sud smatra da predmetna tražbina može biti predmetom ispitivanja, ali ako razlučni vjerovnik u smislu odredbe članka 38. stavka 3. ne da izjavu o pristanku odgode namirenja iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo, ovaj sud će isto uzeti u obzir prilikom izrade popisa prava glasa (čl. 57. SZ-a) i sudjelovanja razlučnog vjerovnika u planu restrukturiranja“

Dokaz: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl. br. St-250/2020-24 od 17. prosinca 2020. (u spisu)

Budući da je predmetno rješenje bilo suprotno do tada utvrđenoj višegodišnjoj praksi nižih, prvostupanjskih, trgovačkih sudova kao i praksi Visokog trgovačkog suda, u pogledu da se tražbine razlučnih vjerovnika ne utvrđuju u predstečajnom postupku, kada se isti nisu odrekli prava na odvojeno namirenje i ne pristaju da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo, vjerovnik HBOR je na predmetno rješenje izjavio žalbu 04. siječnja 2021.

Dokaz: Žalba vjerovnika HBOR-a od 04.01.2021. (u spisu)

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je svojim Rješenjem, poslovni broj: Pž-384/2021-2 od 4. veljače 2021. u cijelosti odbio žalbu vjerovnika HBOR-a navodeći u obrazloženju pobijanog rješenja, u bitnome, kako cit:

„Odgovarajuća primjena odredbe čl. 153. SZ-a u predstečajnom postupku znači da različni vjerovnici predstečajnog postupka su istovremeno i njegovi vjerovnici ako im je predstečajni dužnik i osobno odgovoran. Slijedom toga, oni mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. U njihovu različno pravo se ne dira, ono ostaje i „samo“ različno pravo nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku sukladno odredbi čl. 46. st. 6. u vezi s odredbom čl. 38. st. 1., 3. i 4. SZ-a.

Dakle, treba razlikovati pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu prema dužniku i da se ona utvrdi, od njegovog različnog prava. Upravo je to i bio cilj uvođenja odredbe čl. 35. st. 3. SZ-a.

Ako različni vjerovnik ima pravo da prijavi tražbinu u predstečajnom postupku (kao što može i u stečajnom postupku) njegova tražbina se utvrđuje. Različni vjerovnik može pristati da se njegova tražbina i namiri u manjem iznosu, a u protivnom ona će se namirivati u punom iznosu.“

Zaključno Visoki trgovački sud Republike Hrvatske navodi kako različno pravo i dalje nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku, ali to ne ograničava vjerovnika kojemu je dužnik i osobno odgovoran i koji ima različno pravo da prijavi svoju tražbinu i da u postupku odlučuje o njegovoj sudbini.

Dokaz: Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. Pž-384/2021-2 (u spisu)

Podnositelj prijedloga ističe kako je takvo tumačenje drugostupanjskog suda suprotno do sada ustanovljenoj i duži niz godina primjenjivanoj sudskoj praksi, kako prvostupanjskih trgovačkih sudova, tako i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske. Osim toga ističe se kako pregledom prakse revizijskog suda podnositelj prijedloga nije utvrdio da bi revizijski sud glede ovoga pitanja već zauzeo svoj stav. Također, podnositelj prijedloga smatra kako postoji osnova za dopuštenje revizije sukladno odredbi čl. 385.a ZPP-a iz razloga što je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse revizijskog suda, a pogotovo iz razloga što sudska praksa višega suda nije jedinstvena. U takvom slučaju revizijski sud bi trebao dopustiti reviziju¹. Ovdje podnositelj prijedloga ističe i tumačenje Željka Pajalića glede postojanja važnog pravnog pitanja kako slijedi:

„Naime, ako nema prakse revizijskog suda o nekom pitanju, iskustvo nas uči da će žalbeni sudovi vrlo vjerojatno stvoriti različitu praksu.

Pri tome, postojanje pojedine „ekscsne“ odluke ne treba tumačiti nejedinstvenom praksom, ali to bi svakako trebao biti razlog da se dopusti revizija kako bi Vrhovni sud potvrdio svoju stabilnu praksu i isključio „ekscsnu odluku.“²

Postavljeno pravno pitanje je važno za jedinstvenu primjenu prava i za ravnopravnost svih u njegovoj primjeni iz razloga što su u predstečajnim postupcima različni vjerovnici ti koji, u pravilu, imaju najveće tražbine te o njihovoj odluci prilikom prijave tražbine može u velikoj mjeri ovisiti i sudbina samoga predstečajnog sporazuma odnosno ovisi da li će predstečajni dužnik otići u stečaj ili će nastaviti poslovanje sa sklopljenom predstečajnom nagodbom. Također, pravni stav koji je Visoki

---

¹ Tako i Željko Pajalić, sudac Vrhovnog suda RH, u svome radu: Prijedlog za dopuštenje revizije s posebnim osvrtom na definiranje važnog pravnog pitanja, objavljen u Zborniku 58. susreta pravnika Zagreb '20, Zagreb, rujan 2020., str. 106.

² Ibid. str. 106.

trgovački sud zauzeo u pobijanoj odluci, posl. br. PŽ-384/2021-2, značajno smanjuje razinu pravne sigurnosti razlučnih vjerovnika prilikom postupanja suda i drugih dionika predstečajnog postupka (dužnika i povjerenika, ako je imenovan) jer je sudska praksa od strane Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, do sada, bila jedinstvena po pitanju da li se u predstečajnom postupku utvrđuju tražbine razlučnih vjerovnika kada se oni nisu odrekli prava na odvojeno namirenje.

U tome kontekstu podnositelj prijedloga navodi i dostavlja dostupnu i javno objavljenu sudsku praksu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske iz koje nesporno proizlazi kako cit:

a) „Iz sadržaja prijave (list 293. do 295. spisa) proizlazi kako je razlučni vjerovnik u svemu postupio po ovoj zakonskoj odredbi. Stoga žalitelj osnovano tvrdi da je tražbina Zagrebačke banke d.d. Zagreb, pogrešno svrstana u tablicu ispitanih tražbina, iako je dao izjavu da se kao razlučni vjerovnik ne odriče prava na odvojeno namirenje, a na ročištu izjavio da je njegova tražbina u cijelosti pokrivena razlučnim pravom.

Nesporno je da je Zagrebačka banka d.d. Zagreb, razlučni vjerovnik, čija je tražbina pokrivena razlučnim pravom.

Nadalje, ni u situaciji kada je, a što je utvrđeno uvidom u očitovanje dužnika o prijavljenim tražbinama (list 480. do 538. spisa) i očitovanje povjerenika o prijavljenim tražbinama (list 539. do 570. spisa), tražbina vjerovnika Zagrebačka banka d.d., Zagreb, priznata i po dužniku (list 537. spisa) i po povjereniku (list 569. spisa), o takvoj prijavi tražbine se ne odlučuje. Naime, radi se nesporno o tražbini osiguranoj razlučnim pravom, što je i sam vjerovnik Zagrebačka banka d.d., Zagreb, potvrdio na ispitnom ročištu pa nije bilo mjesta odlučivanju o takvoj prijavi tražbine i utvrđivanju iste, jer se radi o tražbini razlučnog vjerovnika koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje, kao što je pogrešno postupio prvostupanjski sud.

Slijedom navedenog, proizlazi kako tražbina razlučnog vjerovnika Zagrebačka banka d.d., Zagreb, nije niti trebala biti unesena u tablicu ispitanih tražbina niti je bilo potrebno odlučivati o toj prijavi tražbine.“ – Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-7716/2018-2 od 14. siječnja 2019. (citirani dio rješenja na str. 3. i 4.);

b) „Razlučni vjerovnik je naveo da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i dao izjavu o uskrati pristanka odgode namirenja iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo.

Prema odredbi članka 46. stavka 1. SZ-a na ročištu radi ispitivanja tražbine sud ispituje prijavljene tražbine, dok prema stavku 7. tog članka izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja.

Prema odredbi članka 38. stavka 1. SZ-a razlučni vjerovnici dužni su nadležnu jedinicu Financijske agencije u roku za prijavu tražbine obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje.

Budući da je iz sadržaja prijave koju je žalitelj dostavio razvidno da se radi o tražbini koja je osigurana razlučnim pravom, te da se vjerovnik S. d.d. ne odriče prava na odvojeno namirenje, ova razlučna prava nisu mogla biti predmet ispitivanja prema odredbi članka 46. stavka 7. SZ-a.“ – Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-87/2019-2 od 10. siječnja 2019. (citirani dio rješenja je podvučen žutom bojom);

c) „Iz navedenog proizlazi kako se navedeni vjerovnik nije odrekao svog razlučnog prava, odnosno prava na odvojeno namirenje u skladu s odredbama članka 38. stavka 1. SZ-a zbog čega ima status razlučnog vjerovnika pa niti ne sudjeluje u predstečajnom postupku. Naime, u predstečajnom postupku izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja (članak 46. stavka 6. SZ-a), a predstečajni postupak ne utječe na pravo odvojenog namirenja razlučnih i izlučnih vjerovnika (članak 66. alineja 1. SZ-a).

Zbog toga, a uzevši u obzir činjenicu kako se nije odrekao svog razlučnog prava, svrstavanje žalitelja kao razlučnog vjerovnika u tablicu prve skupine vjerovnika „Vjerovnici – tipa namirenja A“ je protivno ne samo citiranim zakonskim odredbama, već i odredbama članka 38. stavka 4. SZ-a.

Tražbina razlučnog vjerovnika koji se, kao u konkretnom slučaju, nije odrekao svog razlučnog prava, ne može niti biti predmet ispitivanja niti se takva tražbina utvrđuje (članci 46., 49. i 50. SZ-a). Položaj razlučnih vjerovnika je uređen odredbama Stečajnog zakona, uključujući i odredbama članka 38. stavka 4. SZ-a, pa sud ne može postupati protivno tim odredbama. Stoga niti pravomoćnost rješenja od 22. prosinca 2017. ne oduzima sudu ovlaštenje i dužnost da u postupku donošenja predstečajnog postupka pazi i poštuje odredbe Stečajnog zakona kojima je uređen položaj razlučnih vjerovnika. Posljedično, prvostupanjski sud u konkretnom slučaju nije mogao u popisu prava glasa sastavljenom u skladu s odredbom članka 57. SZ-a priznati razlučnom vjerovniku H.B. pravo glasa jer on kao razlučni vjerovnik niti ne sudjeluje u predstečajnom postupku, pa niti nema niti pravo glasa. “ – Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-1506/2019-2 od 06. ožujka 2019. (citirani dio rješenja je označen žutom bojom);

d) „Žalitelj je podnio obrazac za prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku (list 733.-735. spisa), ali je u istom naznačio da ima razlučno pravo.

Žalitelj je naveo da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i ne pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovu razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja.

Prema tome, žalitelj uopće nije podnio prijavu tražbine u predstečajnom postupku, već samo obavijest o pravima razlučnog vjerovnika sukladno odredbi članka 258. stavka 2. SZ-a.

S obzirom na to da se žalitelj kao razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje, te da nije pristao da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja, nisu bile ispunjene pretpostavke za utvrđivanje i osporavanje tražbine žalitelja kao razlučnog vjerovnika. Naime, na temelju odredbe članka 35. stavka 3. u vezi s odredbom čl. 153. SZ-a razlučni vjerovnici imaju pravo na razmjerno namirenje samo ako se odreknu odvojenog namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti.

Slijedom navedenog, sud prvog stupnja pogrešno je primijenio materijalno pravo kada je utvrđivao i osporavao iznos tražbine razlučnog vjerovnika koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje. “ – Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-1677/2019-2 od 13. ožujka 2019. (citirani dio rješenja je označen žutom bojom);

Dokaz: Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-7716/2018-2;
Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-87/2019-2;
Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-1506/2019-2;
Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-1677/2019-2;

Podnositelj prijedloga ističe kako je evidentno da Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. PŽ-384/2021-2, odstupa od, do sada dobro prihvaćene i uhodane, sudske prakse koju je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske imao u identičnim pravnim stvarima. Iz citiranih Rješenja jasno je kako je stav VTS-a do sada bio da se tražbine razlučnih vjerovnika, kada se isti nisu odrekli prava na odvojeno namirenje, nisu u predstečajnom postupku mogle uopće utvrđivati. Pobijanim rješenjem VTS-a taj stav je očito sada promijenjen, iako nije došlo do promjene u

normativnom smislu niti je takav novi pravni stav zauzet na odjelnim sjednicama Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

Iz navedenog razloga je bitno da, budući da revizijski sud do sada nije odlučivao o ovom pravnom pitanju, Vrhovni sud RH dopusti podnošenje revizije u ovome predmetu kako bi svojim tumačenjem otklonio evidentno odstupanje u primjeni prava i sudske prakse od strane jedinog žalbenog suda koji postupa u predstečajnim postupcima te kako bi Vrhovni sud RH mogao ispuniti svoju ustavnu zadaću iz čl. 116. st. 1. Ustava Republike Hrvatske (NN 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10, 5/14) i konačno donijeti svoju meritorno odluku u odnosu na postavljeno pitanje, a koje se dosta često pojavljuje u sudskoj praksi.

* * * * *

Slijedom svega iznijetog, traži se od Vrhovnog suda Republike Hrvatske da prihvati ovaj prijedlog vjerovnika HBOR-a i dopusti podnošenje revizije sukladno odredbi čl. 387. st. 6. ZPP-a

Za podnositelja prijedloga:
Domagoj Mikašek, mag.iur.